

د حمل میاشت ۱۴۰۴

دویمه برخه:

د سیمې په کچه حکومتي جوړښتونه، د سیمه ییزې حکومتولۍ موډلونه د افغانستان لپاره ترېنه ساختاري اڅېستنه او قابل تقلید اړخونه یې

محمد آصف ننگ، له پکتیکا څخه

د اقتصاد څېړندوی مشر

د ایران اوسنی سیاسي او دولتي جوړښت

د ایران د معاصرې او مدرنې حکومتولۍ تسلسل په تیرو سلو کلونو کې د غور وړ ده، د رضا شاه پهلوي ۲۸ کلنه شاهي دوره او د جمهوري اسلامي ۴۶ کلنه دوره او تر هغه مخکې د محمد علی شاه او د هغه د زوی احمدشاه دوره چې له ۱۲۸۸ تر ۱۳۰۴ پورې یې سلطنتي پاچاهي وکړه او په پای کې د ایران د ملي شورا د مجلس لخوا له واک برکناره او د قاجاري کورنۍ دغه وروستۍ پاچاهي له منځه لاړه.

په همدې کلونو کې د دولت هغه تر ټولو متعارفه بڼه همدا اوسنۍ د جمهوري اسلامي دوره ده چې د دولت ارکان او ارجاء پکې نسبتاً دیموکراته شکل نیولی، البته د ساختارونو له لحاظ د ایران اوسنی نظام د کنترول، توازن، مراقبت او ځوابدۍ له پلوه د غور او مطالعې وړ دی، د ایران د شاهي دورې حکومتولي ځکه تر ژورلید لاندې نشو نیولی چې غالباً د یوې کورنۍ پاچاهي وه، مطلقاً دستور او نظام د شاه تر اثر لاندې و، داسې نظامونه په معاصرو حکومتونو کې نه راځي.

مگر باید په دې ټول او ترازو کې د رضاشاه پهلوي د دورې اقتصادي وده او نړیوالې اړیکې د ایران په معاصر تاریخ کې یوه بې سارې دوره ده. اقتصادي وده، د نفت ملي کیدل، صنعتي او زراعتي جهاد، د تعلیم جهاد، اقتصادي جهاد، عدالت د ټولو لپاره او د ګڼو رعیت محوره قوانینو تدوین او تصویب د فقید شاه هغه حسابي پرمختګونه دي چې تر نن پورې ایرانی

نظامونه يې له برکته تداوم او ثبات موندلی، که د رضا شاه دغه څو مدرنه میراثونه نه وایې مطمیناً چې اوسني آخوندي رژیم به په مذهب محوره حکومتولۍ قطعاً نشوای کولی د ایراني ولس معاصره غوښتنو ته ځواب ویلی شوای.

د ایران د دولت او حکومت اوسني مروج او نافذ سیستمونه سره له گڼو نواقصو یو ډیر ښه موډل هم دی چې د افغانستان په شان مذهبي ټولنه د حکومت په جوړښتونو کې ترېنه گټه پورته کولی شي، طبعاً د هر غوره تقلیدي موډل او سیاسي جوړښتونو انتخابول بیا هم اصلاحات، انطباق او سمون غواړي، هم په تقنیني لحاظ او هم په محتوای لحاظ او هم د واکونو په اعتدالي گرځولو کې یې که معناداره او د وخت له تقاضاوو سره سم ادلون بدلون پکې باید راشي، کیدای شي تر ډیرو غربي لیبرال موډلونو همدا د ایران او پاکستان موډلونه د افغانستان په څېر هېواد کې نسبتاً بهتره عمل وکړي.

دا چې حکومتي جوړښتونه او قوانین د متغیره پدیدو په حیث همیشې د کمال او جمال قابلیت لري، نو د نظامونو لپاره د موډلونو انتخاب او تداوم یې ثابت امر ندی، د وخت له بدلون او د وخت له غوښتنو سره سم هر نظام د انکشاف او تغیر وړتیا باید ولري.

د ایران دولتي او حکومتي جوړښتونه تر یوه حده پیچلي او ضمناً داسې مختلط سیاسي سیستم لري چې د مختلفو بنسټونو او مقامونو ترمنځ تقسم او تفکیک شوي دي. د ایران حکومت د اسلامي جمهوریت او «ولایت فقیه» پر اساس جوړ شوی دی. ولایت فقیه د ټولې نړۍ د شیعه گانو مرشد او مرجع بلل کیږي، دا یوه نړیواله مرجع ده.

دلته د ایران د حکومتي جوړښت او د واکونو د تمرکز په هکله اولاً معلوماتي برخه یې شریکوم، وروسته به یې د طالبانو له نظام او محتوا سره شباهتې اړخ هم تشریح کړم.

لومړۍ، مذهبي روحاني مشر يا ایدلوژي محوره حکومتولي «ولایت فقیه»

په ایران کې د حکومت مذهبي واکمني عمدتاً د «ولایت فقیه» پر بنسټ ولاړه ده، په دې سیستم کې د فقیه علماوو د سرمشر یا سالار الفقها لخوا حکومت او په مجموعي کې دولتي چاري پرمخ وړل کېږي. په حقیقت کې، د ایران روحاني رهبر، چې د ولایت فقیه لقب لري، د حکومتدارۍ او د تشیع د امامت په اړه تر ټولو لوړ او جامع صلاحیت لري. د انقلاب رهبر یا روحاني رهبر د ایران (او هم د تشیع د امامت) لوړترین مقام په ګڼل کېږي دی په حقیقت کې د ټولو سیاسي، دیني، او نظامي چارو کنترول په خپل اختیار کې لري. د ایران روحاني رهبر یو مادام العمر منصب دی، مګر دا چې د اخلاص ځانګړې شرایط پرې برابر شي... لکه صعب العالجه بیماری، ملي خیانت، کهولت، داوطلبانه موجه استعفاء او...

د رهبر ټاکنه د دولت د خبره ګانو د مجلس یا «شورای خبره ګان» لخوا د یوه ډېر پیچلي میتود او مغلقې کړنلارې په واسطه ترسره کېږي، خو دغه شورا بیرته په خپل وار سره خپل صلاحیتونه د دوی له لورې د ټاکل شوې روحاني رهبر له لارې ترلاسه کوي.

دویم، اجرائیوي حکومتولي

2. ولسمشر یا جمهور رئیس:

- جمهور رئیس یا ولسمشر د ایران د اجرائیه قوا مشر دی. د جمهور رئیس ټاکنه د مستقیمو ټاکنو له لارې کېږي.
- جمهور رئیس د دولت اجرائیه چارو لکه د وزارتونو، اقتصادي پروګرامونو او د بهرنیو چارو لپاره مسؤل دی.
- سره له دې چې جمهور رئیس یو لوړ مقام لري، د روحاني رهبر په پرتله د کمې واک وړاندی کوي.

وظایف نظام جمهوری اسلامی

بر اساس قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، برای نیل به قسط و عدل، استقلال سیاسی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و همبستگی ملی به عنوان اهداف نظام سیاسی، دولت مکلف به انجام وظایفی شده است. در این اینفوگرافیک که توسط پژوهشکده شورای نگهبان تهیه شده، وظایف نظام جمهوری اسلامی ایران در اصل سوم قانون اساسی مرور می‌گردد.

دریم، تقنینی حکومتولی

3. مجلس شورا یا پارلمان

- د ایران پارلمان د "مجلس شورای اسلامی" په نامه یادېږي. دغه پارلمان له ۲۷۰ غړو څخه جوړ شوی دی چې د خلکو له خوا د آزادو، سري او سراسري انتخاباتو له لارې ټاکل کېږي.
- پارلمان د قوانینو د جوړولو، له قوانینو د نظارت، د قوانینو د ساده تفسیر، د بودیجې د تاییدولو، د حکومت د کړنو د څارنې او د اجرائیه قوا له رسمي چارو د نظارت وظیفه او صلاحیت لري.
- د پارلماني غړې په توګه راتګ د انتخاباتي سیستم له مخې چې د مستقیمو، سري او سراسري ټاکنو پر اساس ترسره کېږي، میسر کیدای شي، خو تر څنګ یې ځینې غړې او کاندیدان باید د روحاني رهبر لخوا تایید شي، که تائید نشي د عوامو رایه هم له اعتبار فاقده کېږي.

څلورم، شورا یې حاکمیت او د نخبه ګانو سلطه

4. شوراها ی نگهبان Guardian Council

- شوراها ی نگهبان د ایران یوه مهمه دیني-سیاسي اداره ده چې د ایران د اساسي قانون او اسلامي احکامو له مخې د هېواد ټول فرعي قوانین، میثاقونه، قراردادونه، پریکړې او رسمي مصوبې منطبق کوي او هم یې تاییدوي.
- شوراها ی نگهبان د ۱۲ غړو څخه جوړه شوې ده، چې ۶ غړي یې د روحاني رهبر لخوا ټاکل کېږي او ۶ نور یې د ایران د پارلمان له خوا ټاکل کېږي.
- د شورا له مهمو دندو یوه دا ده چې دوی ګورې چې د پارلمان لخوا جوړ شوې قوانین او مصوبات له اساسي قانون او اسلامي شریعت سره سمون لري که نه، او دا چې د ولسمشر، پارلمان او نورو مقاماتو له خوا وړاندیز شوي کاندیدان د ټاکنو لپاره اهلیت او وړتیا لري که نه، طبعاً چې د شورا ګڼ نور صلاحیتونه هم شته چې دلته یې ټول تفصیلات نه شو راوړلی.

پنځم، عدلي او قضایي نظام

5. قضائیه قوه

- قضائیه قوه د ایران د عدلي سیستم تر ټولو ستره مرجع دی، قضائیه قوه د ایران په عدالتي سیستم کې د بېلا بېلو حقوقي پروسیجرونو، قانوني چارو، د ابرا او الزام د تعین او همدارنګه د جزایي محاکمو او قضایي مراحلو د اجرا او پلې کیدو مسوولیت لري.
- د قضائیه قوه مشر یا قاضي القضاات د روحاني رهبر لخوا ټاکل کېږي. جزایي اجراءات او قضایي پریکړې د اسلامي شریعت او د ایران د اساسي قانون پر بنسټ ترسره کېږي.

6. دولت او اقتصادي سیستم

- د ایران په حکومتي جوړښت او دولتدارۍ کې د «اسلامي اقتصاد» ځای او مرتبه ډیره لوړه ده. پدې معنی چې د ایران حکومت په ټولو اقتصادي چارو او فعالیتونو کې د اسلامي اصولو او فقهی احکامو پر بنسټ تصمیم نیسي، لکه د ربوي سود منع کول او د اسلامي صدقاتو، زکات، تبرعاتو، عشر او... مگر سره له دې هم د ایران د دولت رسمي بنسټونو او خصوصي سکتور یو د بل ترمنځ ګڼ اړخیزه اقتصادي تعاملات او اړیکې سره پخپلو کې لري چې دغه اساسات یې په مخکې کوم خاص محدودیت ندی ایجاد کړی.

7. پوځي او نظامي تشکیلات، د دولتي ژورتابه اصلي ځواک

د ایران د اسلامي انقلاب د پاسدارانو یا ساتونکو ډله IRGC هم یوه مهمه ځواکمنه اداره ده چې د ایران د نظامي، امنیتي او سیاسي مسایلو په اړه خپل قوي اثر لري. په اصل کې «سپاه پاسداران» د ایران د انقلاب د ارزښتونو د ساتنې لپاره جوړ شوی خو په ایران کې د ننه او هم په سیمه ییزه او نړیواله کچه په دولتي چارو کې خورا فعاله او حتی د ځینو هېوادو په سیاسي او امنیتي سرنوشت کې ژور اثر لري.

په ایران کې سیمه ییزه حکومتولي

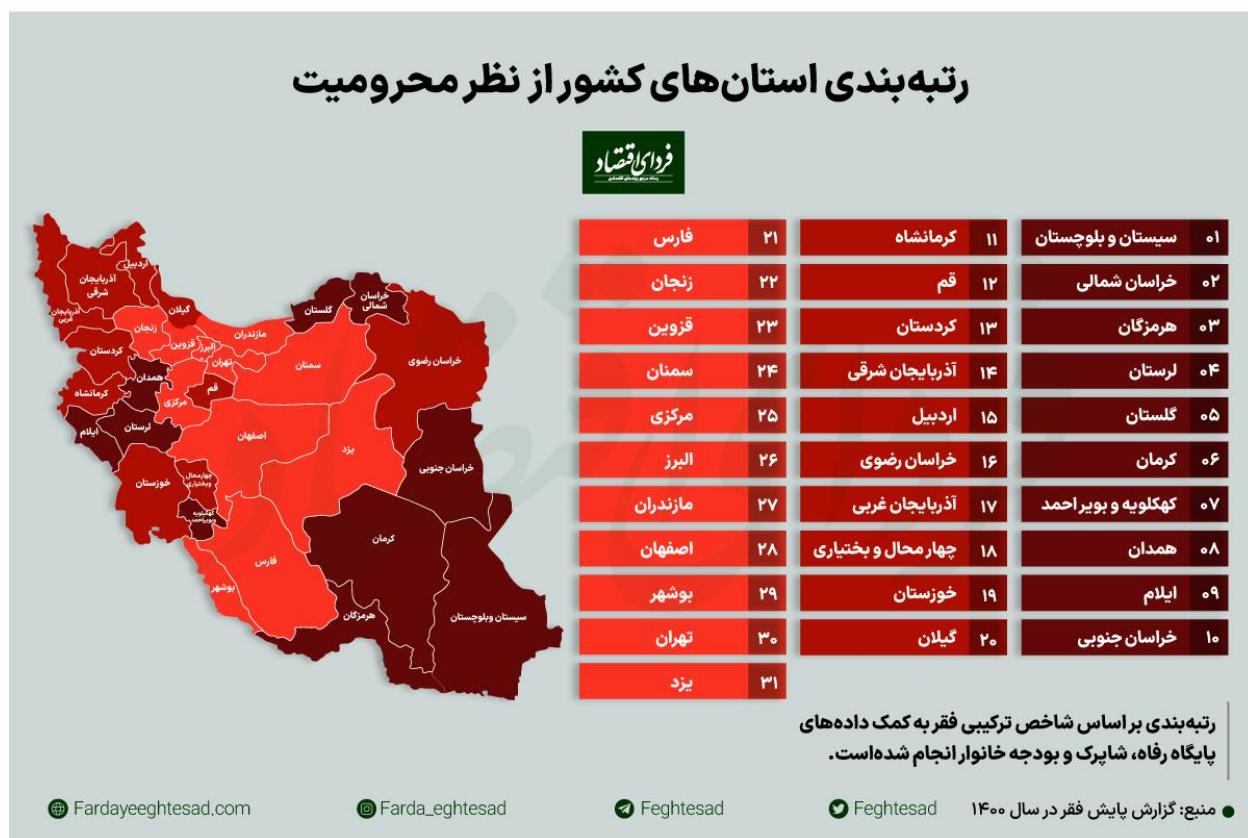
سیمه ییزه حکومتولي په ایران کې د حکومتي جوړښت یوه مهمه برخه ده چې د هیواد د مختلفو سیمو د ادارې، اقتصادي، سیمه ییزه، ولسي او مذهبي چارو مدیریت کوي. ایران د یو مرکزي حکومت له لارې اداره کېږي، خو په عین وخت کې په ځینو سیمو او ایالتونو کې د سیمه ییزو مقاماتو لخوا ځینې سیاسي او اجرائیوي چارې ترسره کېږي. د ایران په سیمه ییزه حکومتولي کې بېلابېلې ادارې، سیستمونه او مقامات شتون لري چې د مختلفو سیمو د اړتیاو او غوښتنو په اساس کار کوي، مګر د ولایتي او سیمه ییزه استقلالیتونو باوجود چې د پلان جوړونې او سیمه ییزه لومړیتوبونو ته اړحیثیت ورکول کېږي خو لدې سره سره د ایران بودجه او تطبیق یې مرکزي دي، اصول او اساسات مرکزي دي، پالیسی او انتخاب یې مرکزي دي او هم د دولت د چارو حسابدارۍ او راپورگیری مرکزي اعتبار لري.

د ایران د سیمه ییزه حکومتولي جوړښتونه

لومړۍ، ولایتونه یا اُستانونه

- ایران د ۳۱ ایالتونو یا اُستانونو څخه جوړ شوی دی. هر ولایت د یو ولایتدار (والي) یا اُستاندار لخوا اداره کېږي چې د مرکزي حکومت لخوا ټاکل کېږي.
- اُستاندار یا والي د ولایتي ادارې د ټولو اجرائیوي چارو مسئولیت لري خو ددې باوجود په عمده مسایلو او تصامیمو کې له مرکزي حکومت سره په همغږي کار کوي. البته چې د اُستاندار د ټاکنې پروسه د مرکزي حکومت په غاړه ده، نه د محلي خلکو او نه هم دغه مقام انتخابي دی.

- هر ولایت یا اُستان خپله سیمه ییزه اداره، تشکيلات او د مربوطه چارو لپاره ځینې صلاحیتونه لري، خو مرکزي حکومت د ایالتونو په سیاستونو او اقتصادي چارو کې خپل ټاکنونکی رول او تاثیر لري.

دویم، ولسوالۍ یا شهرستانونه

- هر ولایت په څو ولسوالیو «شهرستانونو» او هم په ځانگړو ښاروالیو تقسیم شوی دی د هرې ولسوالۍ یا ښار شهردار او ولسوال د «ښاري شورا» له لارې په اوله مرحله کې د ټاکنو له لارې او بیا د شورا د ننه د اکثریت رایو په اساس د شورا مشر ټاکل کېږي چې پدې توگه شهرستانونه یا ولسوالۍ او ښاروالۍ د نسبتاً انتخابي سیستم په واسطه اداره کېږي.
- د ښاري شوراۍ غړې د خلکو د رایو او آزادو ټاکنو له لارې ټاکل کېږي، او د دې شورا دنده دا ده چې د ښار یا ولسوالي اړوند مسایل لکه د ښار جوړونې، محلي خدمات، تعلیم، او عامه خدمتونو ته رسیدگي ده.... دغه شورا په مجموع کې د ولسوالیو اوله درجه واکمنان او مسوولین بلل کېږي. د ولسوالیو د مشرتابه غړو، لکه ښاروال او ولسوال ترڅنگ د هر ولسوالي اجرائیه او د اداري چارو مسؤلین د همدې شوراگانو لخوا، بلکې غالباً د همدې شوراگانو د غړو له منځ څخه هم ټاکل کېږي.

درېم، په سیمه ییزه حکومتولۍ کې اسلامي شوراگانې

- «شوراهاى اسلامى» يا اسلامي شوراگانې د ايران د هر ښار، ولسوالي او حتى د کلي په کچه ټاکل کېږي. دا شوراگانې د سیمه ییزو ادارو لپاره د تصمیم نیونې او نظارت دندې لري.
- هره شورا او غړې یې د ښار يا ولسوالي د خلکو لخوا ټاکل کېږي، د دې شورا دنده د سیمې د ټولگټو مسایلو، منطقوي څېړنېښکيو فعاليتونو او د حکومتولۍ د چارو په هکله خدمت کوي.

څلورم، مرکزي حکومت او پر سیمه ییزه ادارو یې د نظارت کچه

- سره له دې چې د ايران په ځینو سیمو کې سیمه ییزه حکومتولي او سیمه ییزه صلاحیتونه او مقامونه شتون لري، خو مرکزي حکومت او روحاني رهبر د ايران په ټولو سیمو کې د سیاستونو او پلانونو په تنظیمولو کې لویه ونډه او اول درجه صلاحیت او قیومیت پرې لري. د مرکزي حکومت لخوا د سیمه ییزو ادارو له کارونو او اجراتو څارنه او نظارت ترسره کېږي نو طبعاً سیمه ییزه ادارې مرکزي ادارو او رهبرۍ ته مسوول او ځوابده دي. پدې معنا چې د سیمه ییزه حکومتولۍ ټول جزي او مرتبط اجزا، لکه ولایت، ولسوالۍ، علاقه دارۍ او... دا ټول د ايران د ولایت فقیه سیستم تر تاثیر لاندې دي، د هر ولایت او ولسوالي سیمه ییزه چارواکي باید د روحاني رهبر د حکمونو له مخې د چارو او اجراتو په ترسره کولو کې همغږي ولري.

پنځم، په سیمه ییزه حکومتولۍ کې سیمه ییزه اقتصاد

- په لوی بحث کې مو پورته تشریح کړه چې په ايران کې د اقتدار اصلي ثقل په مرکز کې دی خو بیا هم هر ولایت د ځینو ځانگړو اقتصادي فعالیتونو په اړه د تصمیم نیونې اختیارات لري، لکه له ځایي سرچینو د سیمه ییزه انکشافی پروژو په برخه کې ترینه گټه اخیستنه، مثلاً په کرنیزه فعالیتونو کې، په صنعتي فعالیتونو او تر یوه حده د طبیعي منابعو په مدیریت کې ځینې خلاص لاس صلاحیتونه هم لري. خو معلومه دې وي چې د سترو اقتصادي مسایلو او په پروژو په اړه تصمیم نیونه په مرکزي حکومت پورې تړاو لري.

شپږم، د سیمه ییزه حکومتولۍ په وړاندې محدودیتونه او چیلنونه

- محدود صلاحیتونه: د ايران سیمه ییزه ادارې او مقامات په اکثر مواردو کې د مرکزي حکومت تر کنټرول لاندې فعالیت کوي. سیمه ییزه مقامات د مرکزي حکومت له تصویب پرته په ځینو ستراتیژیکو برخو کې په خپلواکه توگه تصمیم نه شي نیولی.
- د مرکزي حکومت اثر او رسوخ: د ايران په سیاسي سیستم کې د «ولایت فقیه د مقام او روحاني رهبر» د واکونو او صلاحیتونو پراخوالی دومره ژور او هر اړخیز دی چې طبعاً د سیمه ییزه حکومتولۍ قدرت او صلاحیت محدودوي د رهبرۍ مقام د ټول هیواد په کچه په مرکزي، محلي ادارو او هم د منتخبو شوراگانو په اړه لوی تاثیر او ژور نفوذ پرې لري.

لنډه دا چې، له مرکز نیولې آن د سیمه ییزه حکومتولي ټولې ذیربطه ادارې او فرعي منطقوي اجزا یې په ایران کې د مرکزي حکومت تر نظارت لاندې فعالیت کوي. د ایالتونو او ښارونو د اول درجه مقاماتو ټاکنه، د هغوې د اهلیت تائید او مالی او اداري ملاتړ د مرکزي حکومت لخوا ترسره کېږي، خو سیمه ییزه شوراګانې او ادارې د ځایي خلکو د ګټو لپاره د هغوې استازیتوب کوي. د ایران موجوده حکومتولۍ او مروج اداري او رهبري سیستم یو کاملاً د اړوند فقهي اصولو او د دوی د رسمي اسنادو له مخې د شرعي احکامو له مخې یو داسې اسلامي جمهوریت دی چې په هغې کې د ولایت فقیه د مقام واکونه د مطلقیت تر حده پراخ او ټاکونکي دي.

د ایران موجوده آخوندي سیستم تر ډیره حده د اسلامي امارت له موجوده سیستم سره ډیر شباهت لري، د مرکزي او محلي حکومتونو د واکونو محدودیت، پلانګذاری، امام محوري، د اطاعت وجوبیت، د لیبرال دیموکراسۍ په هکله د نظریاتو تشابه او داسې ډیر نور مسایل... خو د دې باوجود په ایران کې سیاسي اداره او تشکیلات له تخنیکي او مسلکي ادارو او تشکیلاتو سره تفکیک شوې، د ولسمشرۍ انتخابات، د پارلمان او انتخاباتي شوراګانو موجودیت، اقتصادمحوري او داسې ډیر نور مسایل په ایران کې شته خو فعلاً په افغانستان کې نشته، حتی د روحاني رهبر مقام هم په یو ترتیب که وګورو هغه هم ټاکنیز او د یوې ډلې تائید ته ضرورت لري.

په ایران کې د اساسي قانون، مستقل عدلي نظام، د قوانینو حاکمیت او بالا دستی، رعيتي حقوق، د تعلیم ارزښت، د امنیت او دفاع په برخه کې یې پرمختګونه او فعالیتونه هغه ستر امتیازات دي چې فعلاً افغانستان پدې برخه کې لا حسابي پرمختګ ندی کړی.

ماخذونه:

- ایران شناسی، ډاکتر محمد رضا سعیدی
- www.go2tr.com/iran
- <https://fa.wikipedia.org/wiki/ایران>
- تشکیل دولت ملی در ایران، لیکوال والتر هینس
- اقتصاد و دولت در ایران، لیکوال موسی غنی نژاد
- قدرت و بازار (دولت و اقتصاد)، لیکوال موراى ان. روتبارد